

Psykolog Jannike Beate Willock

1. Facebook bilde
2. Brev fra tingretten 5.1.2011 vedr. salærnekt
3. Diverse uttalelser Facebook
4. Artikkel av Jannike Willock – Hjernevask, kjønnsforskere
5. Foto Kjønnsforsker Lorentzen
6. Diverse samtaler facebook
7. Lang diskusjon på facebook
8. Eriksen saken
9. Artikkel i morgenbladet av Willock
10. Lagmannsretens kjennelse om Willocks salær 26.4.2011

Sakkyndig i Alvdalsaken der mor og stefar forgrep seg på barna i årevis og der barnevernet ikke grep inn til tross for at de viste. Barnevernsjefen var bekjent av mor!

Den sakkyndige rapport ble sendt Tingretten i 2010. Grunnet tilleggsrapport og en rekke korreksjoner av rapporten ble den sendt til den rettsmedisinske kommisjon. Den skriver bla annet:

"Utformingen av den sakkyndige utredningen gjør at Den rettsmedisinske kommisjon ikke har mulighet til å kvalitetssikre den. Den mangler de fleste kvaliteter som kreves for en sakkyndig uttalelse/erklæring. Det er mangelfull anamnese av barna, henvisninger til sentrale dokument mangler, det stilles ledende spørsmål og erklæringen mangler tidvis den nøytralitet erklæringer for retten skal inneha.

Den rettsmedisinske kommisjon er av den oppfatning at barna i seg selv ikke er vurdert, men mer personene rundt dem. Den rettsmedisinske kommisjon oppfatter at den sakkyndige er for ensrettet i sine tilnærminger til vurderingene.

Saken er kompleks. Den rettsmedisinske kommisjon anbefaler at det oppnevnes to nye sakkyndige. Den ene bør være barne- og ungdomspsykiater og den andre psykologspesialist. En av de sakkyndige bør ha erfaring fra habiliteringstjenesten for barn og unge."

I brev til psykolog Willock skriver retten:

Psykolog Jannike Beate Willoch
Bygdø Alle 21
0262 Oslo

Deres referanse Vår referanse Dato

10-097092ENE-NOST
05.01.2011

Salærfastsetting for oppnevnt sakkyndig

Jannike Beate Willoch har vært oppnevnt som sakkyndig i ovennevnte sak og har levert omkostningsoppgave, hvor det framgår at det kreves godtgjøring for 225 timer etter en timesats på kr 890,00.

Retten mottok utredningen 29. november 2010. Den var på 69 sider. Ved brev mottatt 06. desember 2010 mottok retten 14 sider med korreksjoner på den tidligere mottatte rapport.

Ved en foreløpig gjennomgang av rapporten, salærkravets størrelse og den betydelige mengde korreksjoner, besluttet undertegnede at salærkravet ikke skulle behandles endelig før erklæringen hadde vært gjennomgått av Den rettsmedisinske kommisjon.

På grunn av arbeidskonflikten i kommisjonen, var det usikkert når den ville bli behandlet. Retten besluttet derfor at det av hensyn til den sakkyndige burde foretas en á konto-utbetaling. I den forbindelse sendte dommerfullmektig Johnsen 14.12.2010 e-post til psykolog Willoch med følgende ordlyd:

"Det vises til din faktura datert 6. desember 2010 pålydende kr. 200.250 som innkom retten den 9. desember 2010. Retten reagerer på omfanget av arbeidet og den medgåtte tid i forhold til det mandatet som ble gitt. Retten kan ikke ta endelig stilling til regningen før den rettsmedisinske kommisjonen har vurdert rapporten. I påvente av grunnlag for en endelig vurdering anviser vi i dag kr. 100.000 á konto."

Utredningen ble behandlet av den samlede psykiatriske gruppe i Den rettsmedisinske kommisjon med uttalelse datert 28.12.2010. Fra uttalelsen gjengis:

"Utformingen av den sakkyndige utredningen gjør at Den rettsmedisinske kommisjon ikke har mulighet til å kvalitetssikre den. Den mangler de fleste kvaliteter som kreves for en sakkyndig uttalelse/erklæring. Det er mangelfull anamnese av barna, henvisninger til sentrale dokument mangler, det stilles ledende spørsmål og erklæringen mangler tidvis den nøytralitet erklæringer for retten skal inneha.

Den rettsmedisinske kommisjon er av den oppfatning at barna i seg selv ikke er vurdert, men mer personene rundt dem. Den rettsmedisinske kommisjon oppfatter at den sakkyndige er for ensrettet i sine tilnærminger til vurderingene.

Saken er kompleks. Den rettsmedisinske kommisjon anbefaler at det oppnevnes to nye sakkyndige. Den ene bør være barne- og ungdomspsykiater og den andre psykologspesialist. En av de sakkyndige bør ha erfaring fra habiliteringstjenesten for barn og unge."

Retten kan ikke nyttiggjøre seg noe av det arbeid som er foretatt av psykolog Willoch. Det synes åpenbart at psykologen har tatt på seg en oppgave som hun ikke hadde tilstrekkelig kompetanse til. Retten reagerer på at psykologen selv ikke har innsett dette og opprinnelig takket nei til forespørselen, eller i hvert fall raskt sagt fra seg oppdraget da omfanget ble kjent for henne.

Kommisjonens manglende godkjenning av rapporten har påført retten betydelig ekstraarbeid med å skaffe nye sakkyndige.

Det som er ennå mer beklagelig er at erstatningskravene ikke vil kunne bli behandlet under hovedforhandlingen. Dette vil påføre det offentlige betydelige tilleggsutgifter.

Psykolog Willoch har levert en utredning som er verdiløs for retten. Dette er hun selv ansvarlig for. Det er ikke rimelig at det offentlige betaler for dette. Hun tilkjennes derfor ikke salær for sitt arbeid i innværende sak.

Retten var 28.12.2010 i telefonisk kontakt med psykolog Willoch som ble gjort kjent med at retten vurderte å nekte å honorere hennes regning og at hun måtte være forberedt på krav om tilbakebetaling av å kontoutbetalingen. Retten har ikke fått noen bemerkninger til det.

Dette betyr at psykolog Willoch må tilbakebetale den mottatte á konto-utbetalingen fra retten. Fristen for dette settes til 10. februar 2011.

Ved rettens oppnevningenesbrev av 29.06.2010 er hun gjort kjent med at godtgjøringen fastsettes med hjemmel i gjeldende salærbestemmelsen. Innværende salærfastsettelse er foretatt med hjemmel i salærforskriften § 7.

Salærfastsettingen kan ankes til lagmannsretten innen én måned fra dette brevet er mottatt. Anken framsettes for Nord-Østerdal tingrett.

Nord-Østerdal tingrett

Tom L. Urdahl
Konstituert sorenskriver

Psykolog Jannike Willock må tilbakebetale forskudd og får ikke oppgjør rapporten holder ikke faglig mål. Dette er rene ord for pengene. Willocks faglige bidrag er ikke verdt papiret det er skrevet på.

Men ufagligheten slutter ikke her. For på facebook etterspør hun hjelp til hva hun skal gjøre!!

Jannike Willoch Ok venner, da ber jeg om litt hjelp. Jeg holder på å utrede en familie og jeg lurar på om jeg kan få noen råd. Skole og BUP'en syns det er helt forferdelig at barnevernet ikke har tatt omsorgen for disse barna, men jeg og barnevernet har kommet frem til at det ikke vil være riktig. Moren og faren har gjennom alle år hatt et forferdelig voldelig forhold. Mor har flere ganger kuttet pulsåren så hun barna har sett henne forblø og måtte i sykebil. Men noen ganger går det greit, og barna får gode matpakker og sånn som regel.

Det er jo ikke bare overfor hverandre at foreldrene er voldelige, de har også laget noen forferdelig scener på sosialkontoret. Moren er en ordentlig løvemor og vil beskytte barna sine, men det resulterer ofte i at hun lager noen forferdelige konflikter med naboer og andre fordi hun mener at de har gjort noe med barna hennes. På samme måten på skolen, hun var helt forferdelig fordi hun mente at det var en lærer som ikke var bra nok for sønnen hennes, og hun forlangte at læreren skulle bli sparket. Moren og faren fikk det også for seg at det var en gutt som hadde slått og vært slem mot sønnen deres, så de troppet opp i skolegården og faren slo til gutten, rent bort sett fra at det var en feil gutt. Han slo ham foran alle de andre barna, dere kan jo tenke dere hva det betyr for guttens forhold til de andre barna.

Psykiateren på BUP sier at hvis de ikke blir fjernet så vil gutten utvikle seg i en forferdelig dårlig retning. Den minste gutten er bare tre år, og jeg ser at moren ikke klarer å forholde seg til ham og han er litt redd for henne. Nå er det noen andre rundt som gir litt omsorg, så han er ikke så skadet, men jeg er veldig i tvil om hvordan dette skal gå på lang sikt.

I forhold til den eldste er det også vanskelig ofte. Mor kommer sjelden med noe positivt når man er sammen, og hun påpeker ofte slike ting som at han er tykk og sånn.

Så jenter, hva skal jeg si til skole og BUP, hvordan skal jeg forklare at disse barna ikke skal fjernes fra hjemmet?

5 timer · Liker

Jannike Willoch Hvis barna våre ikke kler på seg regntøy når det regner, om de ikke vil kle på seg det vi for...eldrene mener de bør om

Familien hun snakker om er Alvdalfamilien!

I klassekampen 20.3.2010 spør denne psykologen hvorfor samfunnsvitenskapelige kjønnsforskere ler av psykologer som driver forskning på utviklingspsykologi:

Jannike Willocks innlegg sto på trykk i Klassekampen 20.03.2010, og republiseres på [HonestThinking](#) 22.03.2010 etter avtale med forfatteren.

LATTERLIGGJØR ANDRE FORSKERE: Forskere som ler av andres forskning, slik kjønnsforsker Agnes Bolsø gjør i «Hjernevask», har en forpliktelse til å forklare hva de ler av, skriver Jannike Willoch. FOTO: KLASSEKAMPEN

Hvorfor ler forskerne i Hjernevask?

Harald Eia forsøker å få oss til å le av de norske kjønnsforskerne, skriver kritikere av programmet «Hjernevask». For dem fremstår dette bare som et absurd journalistisk vridd prosjekt med et eneste mål: å latterliggjøre.

Det er vanskelig ikke å le når man ser Harald Eia og hans absurde vridninger, og vi vet hvorfor. Men det er ikke bare vi som ler, de norske kjønnsforskerne ler også. De ler og ler, gjennom hele programmet ler de. Men hvorfor ler egentlig forskerne?

Kjønnsforsker Jørgen Lorentzen ler når han sier ord som «amerikansk forskning» og «psykologen», og han kan ikke annet enn å le av den tynne og marginale forskningen som finnes, forteller han. Nils Axel Nissen synes også den er patetisk, og Agnes Bolsø ler høyt når hun ser intervjuet med Glenn Wilson, en av Storbritannias ti mest siterte psykologer. Hun lurer på om Harald Eia virkelig tar dette alvorlig. Jørgen Lorentzens viktigste ankepunkt mot programmet, er at Eia har snakket med «psykologen» istedenfor «biologen», og mener at Harald Eia på den måten har avslørt sin uvitenskaplighet. For skal man vite noe om biologiske forskjeller, så må det jo være biologene som kan noe om dette. For biologene vil støtte ham, sier Lorentzen.

Og nå ser vi det selv med egne øyne, når biologiprofessor Inger Nordal hiver seg inn i debatten, også hun med en rungende latter. I Klassekampen 13. mars forteller hun om «dustete» forskningsresultater fra evolusjonspsykologien, og i Aftenposten 14. mars skriver hun at hun selv, professoren, gjerne skulle «vært til stede da psykologen Simon Baron-Cohen oppnådde sine fantastiske resultater på én dag gamle spedbarn», der jentebabyene fokuserte på ansikter mens guttene så på tekniske greier! For Inger Nordal har levd noen år, og de spedbarna hun har sett – ja de ser ingen spesielle steder. For hadde bare Inger Nordal vært til stede da han

Baron-Cohen fyren holdt på, ja så mener hun at hun ville kunnet avsløre ham, og vise at han oppfattet at disse ungene så der han ville de skulle se.

Dette skriver Inger Nordal i avisen. Men nå er det slik at hun ikke behøver å reise til Cambridge for å se på spedbarnsblikk. Hun kunne isteden ha stukket innom i nabobygget, til professor i psykologi Lars Smith.

«Spedbarnsforskningen kom til Smith en vakker vårdag i 1969 i form av en artikkel av psykologen Robert Fantz om visuelle preferanser hos spedbarn.» Leser vi i et intervju professor Lars Smith ga i forbindelse med sin 70-årsdag. Og siden ble det utviklingspsykologien som ble hans store interesse.

Robert Fantz var altså psykologen som på slutten av femtitallet oppfant den revolusjonerende forskningsmetodikken, der man gjennom videoens enkelte bilder, for første gang kunne måle hva spedbarnet faktisk så på. Man kunne se dets «visuelle preferanser». Dette revolusjonerte psykologien og muliggjorde en helt ny forståelse for spedbarnets utvikling og all menneskelig kommunikasjon.

Og forskningen har sannelig ikke stått stille. Når man nå søker på «google scholar» på nett vil man finne 25.200 forskningsartikler om visuelle preferanser blant spedbarn, 1.935 av disse studiene er gjort det siste året.

De siste tredve årene er det utført mange studier som viser at en dags gamle gutter og jenter fokuserer litt lenger på forskjellige ting, ansikt eller bevegelse. Dette er ikke nytt.

Det nye med Baron-Cohens forskning, er hvordan han kan knytte det til testosteron. Dette utdyper 30 års forskning, og gjør at han har blitt sitert 13.000 ganger i vitenskapelige tidsskrift.

Jeg trekker også på smilebåndet over Eias sjarm og artige kommentarer. Men først og fremst kjenner jeg en tomhet og en etterfølgende stigende irritasjon av disse programmene.

Når en professor ved universitetet blottlegger en så fullstendig ublu respektløshet overfor andre fagfelts til dels kompliserte forskning, vet man ikke lenger hva man skal tro.

Forskere som ler har en forpliktelse til å forklare hva de ler av. Kjønnsforsker Agnes Bolsø forteller at hun har begynt å more seg over materialet som ligger bak den ualminnelig tåpelige forskningen om biologiske forskjeller. Men da har hun faktisk en forpliktelse til å more oss også, da må hun fortelle hva hun har funnet.

For det virkelige alvorlige spørsmålet som stiger frem i all latteren er dette: ønsker disse forskerne egentlig å komme forskningen til livs?

Jannike Willoch,
psykolog
psykolog (at) willoch.net

Det må være lov å spørre om man skal le eller gråte av psykologer som Jannike Willock? Vel faktum er at psykolog Willock har et langt bekjentskap med disse kjønnsforskerne. Her fra et hageselskap flere år tilbake med den etter hvert så

fallerte kjønnsforsker Jørgen Lorentzen som ble fullstendig avkledd i NRK serien *Hjernevask*: (lengst bort fra kamera)

Jannike Beate

Jørgen helstekte lammet over grillen i hagen. — sammen med Jørgen Lorentzen, Ragnhild Skogheim, Einar Braathen, Karen Anne Kjendlie, Anne Kristine Haugestad, Anne Jorunn Berg og Turid Skarre Aasebø.

Del · 20. juni

Album: Reunion Nordisk Sommeruniversitet fra 80- og 90-årene · 2 av 12

Delt med: Egendefinert

Tagg dette bildet

Last ned

Rapporter dette bildet

I flere samtaler på facebook må en virkelig begynne undre seg på om denne psykologen egentlig har noe å gjøre som sakkyndig i saker som har med barn å gjøre.

Jannike Willoch Jeg vet ikke hva det er som lyser igjennom meg. Men jeg kan love deg at det er mange foreldre som jeg har utredet som elsker meg. Og så er det noen som hater meg. Men det er flere som elsker meg. Og så er det noen som har vært uenige med meg i en omsorgsovertakelse, men når de møter meg i fylkesnemnda er de veldig hyggelige mot meg. Jeg merker meg at for de fleste mennesker er det viktigste i livet deres at det går barna deres godt, selv om det er smerte i en adskillelse.

Dette med at det er noe som lyser tvers i gjennom i meg tror jeg lyser i ditt eget hode Marius.

6 timer · Liker

Marius Fynboe ... er ikke så sikker på det der..... Tror nok desverre at du er en utrolig falsk etoretiker!

6 timer · Liker · Slett

Jannike Willoch Sørkelig. Men sånn er det, det tror du. Og det er jo ikke mye jeg kan gjøre med det. Ha en fortsatt god dag!

6 timer · Liker

Marius Fynboe Jo du kan gjøre mye med det.....

5 timer · Liker · Slett

Jannike Willoch Å, kjære deg, hva kan jeg gjøre for å få deg til å forandre mening om meg?

5 timer · Liker

Marius Fynboe Sviktende hjelpeapparat for såvel store som små!... Jannike Willoch på frifot er jo et glimrende eksempel på det.....

9 timer · Liker · Slett

Jannike Willoch Marius, mener du at jeg skulle vært i fengsel? Hva er det jeg har gjort galt?

8 timer · Liker

Jannike Willoch Og Kirsten - håper du svarer snart. På hvilken måte er det jeg ikke er stødig i jussen?

8 timer · Liker

Marius Fynboe ikke nødvendigvis fengsel..... finnes mange mørke rom i psykiatrien også.....

8 timer · Liker · Slett

Jannike Willoch Oj - er jeg gal. Hvordan ser du denne galskapen?

8 timer · Liker

Jannike Beate

23

Bare et spørsmål til. Hvis du hadde kjempet i alle år mot et barnevern som aldri forstod og alltid holdt på sitt, plaget og krenket deg, og så ble alt forandret etter en sakkyndig psykolog kom inn; hadde du ikke da også satt denne sakkyndige rimelig høyt? Det er ikke sikkert at du hadde beskrevet personen som "en engel" eller "et lys fra Gud som gjorde en forskjell", men det kan jo være at du hadde syntes den sakkyndige var rimelig allright. Og at du kanskje til og med hadde sagt det høyt.

Det hadde vært veldig allright om du forklarte hvorfor du senest i juni igjen begynte denne hetsen mot at jeg skulle ha sagt "det er mange som hater meg og mange som elsker meg", og hvorfor du mener at dette er så forferdelig teit sagt. Fatter det ikke, og hadde vært glad for en forklaring. Håper du kan gi meg den, du viser deg jo ellers som en som har en klar tanke og klart språk, så det skulle vel absolutt vært mulig.

Einar Nyaas

23

Er det helt sikker på at du ikke sammenblander meg og Marius Fynboe nå da? Tidligere har du jo anklaget meg for å stå bak uttalelser jeg vitterlig ikke har kommet med, men derimot fremsatt av andre. Denne diskusjonen er slutt for min del.

Jannike Beate

23

Tidligere har jeg snakket om de oppmundtrende tilrop og liker-knapper du har trykket til "ristes ut av folkeregisteret" og andre ønsker om at min eksistens skulle opphøre. Jeg har aldri blandet deg med Marius Fynboe, det er dere alt for ulike til. Jeg vet hvem som skriver om god gammeldags risting, og hvem som skriver "hehe".

Jeg sikter nå til dine egne posteringer om hvor dum jeg er, senest nå i juni. Og dine egne påstander om at det er viktig å gå inn i denne saken igjen - for alvor.

Men om du virkelig mener denne diskusjonen slutt nå, er jeg virkelig glad for det og ønsker deg lykke til med alt ditt.

En lang diskusjon hvor Jannike Willoch blåser lang marsj i taushetsplikten.

Vi er på gal kurs. Vi må anerkjenne og ta innover oss at barn har fullverdige rettigheter etter Den europeiske menneskerettskonvensjon. I tillegg har barna en egen barnekonvensjon som gir de enda bedre rettigheter. De er altså selvstendige rettssubjekter på lik linje med voksne! Først når barnas rettigheter blir respektert fullt ut, vil ting bedre seg.

13 hours ago · Comment · LikeUnlike

Marit Hagen and 2 others like this.

o

Jannike Willoch Har barnet rett til å vokse opp uten vold og utrygghet, eller har det ikke det. Og hvem skal sikre dem at de ikke utsettes for overgrep?

11 hours ago · LikeUnlike · 1 person

o

Kirsten Versland

http://www.regjeringen.no/upload/kilde/bfd/bro/2004/0004/ddd/pdfv/178931-fns_barnekonvensjon.pdf

9 hours ago · LikeUnlike

o

Kristin B. Bruun

Du stiller et viktig spørsmål, Jannike:

Hvem skal sikre at barna vokser opp uten vold og utrygghet?

Er ikke barnevernet blitt gamledagers busemann? Hvis barna våre ikke kler på seg regntøy når det regner, om de ikke vil kle på seg det vi foreldrene mener de bør om vinteren, risikerer de at barnevernet kommer og tar dem.

Hvordan kan vi endre dette, og gjøre verden mer slik at barn kan få være barn, at forhold ikke alltid er perfekte, at foreldre ikke alltid er perfekte og strømlinjeformet?

Staten er den eneste part som tillates (les: tillater seg selv!) å komme til kort. De aller færreste nordmenn evner å reflektere nok til å se at det er noe riv, ruskende galt i dagens såkalte barnevern.

Fortsatt lever barn under uverdige forhold, og det "tilbudet" de ofte får, er de frykter mest: omsorgsovertakelse.

9 hours ago · UnlikeLike · 1 person

o

Marit Hagen Ja, egentlig lite kreativt. Emosjonell vold, spør du meg

8 hours ago · LikeUnlike

0

Jannike Willoch

Ok venner, da ber jeg om litt hjelp. Jeg holder på å utrede en familie og jeg lurar på om jeg kan få noen råd. Skole og BUP'en syns det er helt forferdelig at barnevernet ikke har tatt omsorgen for disse barna, men jeg og barnevernet har ko...mmet frem til at det ikke vil være riktig. Moren og faren har gjennom alle år hatt et forferdelig voldelig forhold. Mor har flere ganger kuttet pulsåren så hun barna har sett henne forblø og måtte i sykebil. Men noen ganger går det greit, og barna får gode matpakker og sånn som regel.

Det er jo ikke bare overfor hverandre at foreldrene er voldelige, de har også laget noen forferdelig scener på sosialkontoret. Moren er en ordentlig løvemor og vil beskytte barna sine, men det resulterer ofte i at hun lager noen forferdelige konflikter med naboer og andre fordi hun mener at de har gjort noe med barna hennes. På samme måten på skolen, hun var helt forferdelig fordi hun mente at det var en lærer som ikke var bra nok for sønnen hennes, og hun forlangte at læreren skulle bli sparket. Moren og faren fikk det også for seg at det var en gutt som hadde slått og vært slem mot sønnen deres, så de troppet opp i skolegården og faren slo til gutten, rent bort sett fra at det var en feil gutt. Han slo ham foran alle de andre barna, dere kan jo tenke dere hva det betyr for guttens forhold til de andre barna.

Psykiateren på BUP sier at hvis de ikke blir fjernet så vil gutten utvikle seg i en forferdelig dårlig retning. Den minste gutten er bare tre år, og jeg ser at moren ikke klarer å forholde seg til ham og han er litt redd for henne. Nå er det noen andre rundt som gir litt omsorg, så han er ikke så skadet, men jeg er veldig i tvil om hvordan dette skal gå på lang sikt.

I forhold til den eldste er det også vanskelig ofte. Mor kommer sjelden med noe positivt når man er sammen, og hun påpeker ofte slike ting som at han er tykk og sånn.

Så jenter, hva skal jeg si til skole og BUP, hvordan skal jeg forklare at disse barna ikke skal fjernes fra hjemmet?

7 hours ago · LikeUnlike

0

Jannike Willoch

"Hvis barna våre ikke kler på seg regntøy når det regner, om de

ikke vil kle på seg det vi foreldrene mener de bør om vinteren, risikerer de at barnevernet kommer og tar dem."

Det er det dummeste jeg har hørt. Du skulle vite hva barnever...net har å stri med. **Jeg sa til barnevernkonsulenten i dag at den mora var noe av det verste jeg har vært borti. Etterpå ringte hun meg og sa at hun ble bekymret for om hvor erfaren jeg egentlig var, hvis jeg virkelig mente at hun var den verste.** Jeg lo og sa at nei, selvfølgelig var hun ikke det. Jeg har da sett langt verre tilfeller og mye mer skada unger enn som så. See More

7 hours ago · LikeUnlike

o

Jannike Willoch Riv ruskende galt med dagens barnevern? Nå er det altså slik at barnevernet har høyere brukertilfredshet enn et vanlig sykehus, så hvor folk får sånne ting fra, det aner jeg ikke.

7 hours ago · LikeUnlike

o

Marit Hagen Foreslå familiebehandling. Ka sier medlemmene sjøl. "De Utrolige årene", også kalla Dinosauruskolen, har også foreldrekurs, der man i grupper, gjerne flerkulturelt, drøfter barneoppdragelse/samvær, ulike strategier Kanskje familien trenger å tryggest, få omsorg. Dialog. Blir de hørt? Korleis oppleves naboforholda, skuleforholda for dem det gjelder. Er det fakta, eller kan det være noen misforståelse,

7 hours ago · LikeUnlike · 1 person

o

Kirsten Versland Jannike skal tenke på denne saken til i morgen. Den brukerundersøkelsen du nevnte kan du sende lenke.?

7 hours ago · LikeUnlike

o

Jannike Willoch Marit: **det har vært familieterapeuter inne hele tiden, og alle barna får oppfølging på bup. Om de blir hørt? Folk oppfatter det jo som oftest som riv ruskende galskap og blir forferdelig sliten av deres aggressivitet.**

6 hours ago · LikeUnlike

o

Marit Hagen Kanskje man skal lytte med et annet perspektiv, galskapen finnes som oftest i den som lytter, galskap må eventuelt tolkes. Nye folk, nye ark.

6 hours ago · LikeUnlike · 1 person

o

Marit Hagen Som terapeut vil eg ikkje lengre delta i denne diskusjonen, da eg ser på det som taushetsbelagt materiale, og derfor kan det være for utleverende på facebook for den det gjelder. Familien har vel ikkje samtykka i dette.

6 hours ago · LikeUnlike · 1 person

o

Jannike Willoch

Marit: Nei da, men det er anonymisert noe. Men jeg forsøker å vise hva det er man arbeider med i barnevernet. Men mitt spørsmål er altså: hva sier vi til skole og BUP som er så kritiske til at omsorgen ikke blir tatt? Men det er greit at du... ikke deltar, du har sikkert rett.

Kirsten: jeg husker jeg leste en undersøkelse fra Kristiansand med 80% brukertilfredshet, men jeg fant det ikke. Men her er fra en annen rapport:

"Alle foreldrene i både Oslo og Bergen som har fått hjelpetiltak for barnet i hjemmet eller i institusjon, mener at tiltakene har vært gode eller delvis gode. Når barnevernet har satt inn tiltak mot foreldrenes vilje, er holdningen stort sett negativ. Foreldrene kan likevel se at enkelte tiltak som er satt inn, er positive. Når rammen for et barneverntiltak er tvang, er også rommet for å medvirke mindre. Foreldrene var likevel ikke uvillige til å samarbeide med barnevernet, men foreldrenes sorg og sinne over ikke å ha barnet sitt boende hos seg gir store utfordringer for begge parter. Inntrykket av barnevernet

blir imidlertid mer positivt over tid.

Når dette oppsummeres, må det tas forbehold om representativitet og størrelse på utvalget. Våre resultater er imidlertid i tråd med andre undersøkelser. Representativiteten er heller ikke større i disse undersøkelsene."

pdf Barnevernet Oslo og Bergen – du kan google det

6 hours ago · LikeUnlike

o

Marit Hagen

Man sier til BUP at man vil gå inn og finn LØSNINGER, GODE løsninger. Man kan ikke la seg styre av ka andre synes om en , man må heller styres av en god samvittighet. Man kommer i terapi fordi man trenger hjelp. Når noen trenger hjelp, bli...r man av og til mindre rasjonelle. Når man blir ivrig og motparten ikke helt skjønner den andres agenda, oppleves dette iblant som aggressivt. Kirsten Haaland, terapeut fra Oslo, bruker LØFTmetoden. Den går ut på å finne løsninger. Ho og flere har skrevet bøker om temaet. Ka må til for at man får det bedre. Ikke så mye koffor, men ka trenger man. Står man fast henter man nye impulser utenfra, bøker, mennesker, ideer.

6 hours ago · LikeUnlike

o

Jannike Willoch Jeg skjønner at du har stor tro på bøker Marit. Men hvis folk ikke opplever at de får det til, at det ikke har noen effekt i det

hele tatt. Tenker dere at barnevernsansatte har lest for lite bøker?
Kanskje det. **Man sier til BUP at man skal finne gode løsninger, men hva sier man når BUP sier at dere har prøvd nå i fem år å finne gode løsninger, og ting har ikke blitt bedre – og barnet som går i terapi hos meg lider på grunn av situasjonen hjemme.**

6 hours ago · LikeUnlike

o

Marit Hagen

Da sier man til BUP at nå vil man gå en annen vei, at det er på høg tid. For å jobbe i barnevernet kreves det eksamener. Til det trengst det bøker. Kanskje det trengs mere nyttige bøker, fra bøkene henter man kunnskap, derfor er det littera...tur i studier som gir kompetanse til å jobbe i barnevernet. Men er likevel enig med deg i noen punkter. Ta for eksempel alle de evangeliesentre som er her i landet til å hjelpe rusmisbruker på rett kjøp. De har mange gode resultater. De drives i hovedsak av tidligere brukere, de vet kor skoen trykker. Der finnes erfaringskunnskap. Derfor er det også så viktig å bruke og hente kunnskap fra likemenn. See More

6 hours ago · LikeUnlike

o

Jannike Willoch **Men hva med barnets terapeut som sier at barnet lider på grunn av situasjonen hjemme, og kjenner seg hjelpeløs for at de ikke kan hjelpe?**

6 hours ago · LikeUnlike

o

Marit Hagen Eg overlater til gud å dømme. Eg ser på barnevernet sin jobb å hjelpe, og da må man søke kilder der god hjelp kan gies

6 hours ago · LikeUnlike

o

Marit Hagen Og dess viktigere er det at den rette hjelpen gies, slik at barnet slipper å lide ekstra last ved ytterligere påførte påkjenninger. Et barn elsker i utgangspunktet sin mor og sin far, og vil gjerne høre sammen med dem. Det vil det også gjøre i adskillelse, men da med en ekstra smerte. Hjelper man familien, så hjelper man også barnet

6 hours ago · UnlikeLike · 1 person

o

Kristin B. Bruun

jeg lurar på om dere snakker forbi hverandre, Marit og Jannike.

Det Marit sier, oppfatter jeg som svært fornuftig. Altfor ofte oppstår det vanskelige relasjoner, som i det du siterer over, Jannike. Når man står overfor truselen om det aller vanskeligste, slår alle forsvarsmekanismer til.

Det kreves utrolig mye av den som sitter med makten, å se de

redde menneskene bak alt sinnet. Det forplikter å sitte med makt, men ytterst få tenker over det, annet enn følelsen av hvor godt det er å kunne få sin vilje.

Det kan være provoserende at jeg sier dette, men det er dessverre et faktum at i de sakene som ender med omsorgsovertakelse er det høyt konfliktnivå mellom foresatte og barnevernet.

Dette konkrete tilfellet du viser til, tror jeg Marit har det beste forslaget til. I stedet for å splitte familien, så splitter man familien og den barneverntjenesten.

Enten ved å flytte familien, og overføre saken til en barneverntjeneste som fungerer godt. (God og tydelig leder, som følger lover og regler.)

Eller ved å overføre saken til en annen barneverntjeneste, som får starte med blanke ark.

Det beste for alle parter hadde nok vært å ta familien ut av det miljøet den er i, hvor den nok er blitt grundig stigmatisert.

Ingen av oss ønsker å miste våre foreldre, å bli skilt fra våre søsken. Vi er genetisk programmert til å frykte dette like høyt som døden, særlig i de første leveårene våre. (Inntil løsrivelsen begynner, for enkelte litt mer ekstrem enn for andre.)

Det kreves selvtrygge mennesker for å samhandle med en familie som sliter som det du forteller. Omsorgsovertakelse er ikke barnas beste, men hva med Marits forslag, eller min kjepphest: Familieråd?

Familieråd kan bestå av mange utenfor familien også. Bare som et tips.

Skjønner ditt dilemma, Jannike. Vi vil så gjerne det beste for barna, men omsorgsovertakelse er kun godt om man skal redde liv og helse.

De skades mer av omsorgsovertakelse, enn om man forsøker å gi dem så noenlunde de foreldrene de ønsker seg og trenger. Kanskje barna kan bo hos noen andre rundt i en periode, og foreldrene bor hver for seg en periode, og de begge får hjelp til å bli mer selvtrygge, uten omsorgsovertakelsesspøkelset hengende over seg?

Vi lærer ikke stort når vi er ridd av angst. Truer noen ungene mine, sover og spiser jeg ikke, før jeg vet at de er trygge. For enkelte

foregår kampen med barnevernet over år, og du som psykolog vet nok aller best hva det gjør med våre kognitive evner, vår persepsjonsevne, våre forventninger, holdninger, hukommelse, og vår "lunte" ...

5 hours ago · LikeUnlike

o

Marit Hagen

På BUFetats sine sider, har det i lengre tid stått at Helsedirektoratet sine intensiver er at det skal innføres familieråd i hvert distrikt. Her skal familie, venner eller andre det gjelder finne løsninger, uten barnevernet til stede, men i... regi av barnevernet. Barnevernet skal godkjenne dette så langt det ikke går ut over barnets sikkerhet eller helse. I Harstad kan man blant annet en del om dette. Det har forekommet at noen har mangla nettverk. Vet da at man der likevel har funnet noen. Det kan være en gjenglømt bestefar/mor, personer fra tidligere arbeidsforhold etc. Alltid en mulighet, og det er vel nettopp det som er kunsten å kunne se.

5 hours ago · LikeUnlike · 1 person

o

Kristin B. Bruun

Det ble prøvd ut i perioden 2003 – 2006, med gode resultater. Deretter anbefalte Departementet det. Når du skriver Helsedirektoratet lurte jeg på om jeg husker feil.

Har sett flere saker hvor barnevernet bare sier nei, enda de må finne opp... årsaker til å ta barna. Som i saken hvor de ikke fikk tatt barna ved å ta diagnoser (av mor) ut av løse luften, som paranoia m.m.

De fikk tatt barna på bakgrunn av sakkyndig som er inne i Freud (det minst vitenskapelige), og henviste til ødipal fase (bevis den!) og latensperiode (bevis den!) ...

Det kan man ta barn på i Norge. Men Familieråd? Nei. Blankt og gjentatt nei.

5 hours ago · LikeUnlike

o

Marit Hagen Ja, departementet var nok riktig. Kjenner sønnen legger seg noe på øyelokka nå

5 hours ago · LikeUnlike · 1 person

o

Kristin B. Bruun Takk, Marit, jeg er også ganske sliten, så jeg orket ikke sjekke :)

5 hours ago · LikeUnlike

o

Kristin B. Bruun

Jeg kom på en ting til i forhold til den familien, Jannike, etter å ha lest beskrivelsen igjen. Leste forleden dag om at også kvinner deltok på

sinnemestringskursene.

Det var interessant å lese om hvilke metoder de benytter for å mestre sinnet. En fortalte at hun passet på blodsukker, ikke bli sliten, m.m.

Kan det også være noe, kanskje? For man må sette foreldrene i stand til å ta seg av barna igjen, i hht. barnevernloven.

5 hours ago · LikeUnlike

o

Marius Fynboe sjokka! Her var det utrolig mye tankeløshet og uproffesjonell oppførsel...makan!!!

2 hours ago · LikeUnlike

o

Rune L. Hansen

Trekk ikke forhastede slutninger nu Marius. Det er jo som du sier, men intensjonene er gode og konsekvensene enda ikke det motsatte. Psykolog Jannike trenger hjelp, kanskje mere enn de angjeldende. Trenger og fortjener hjelp. Du ser kanskje at hun har vært lettlurt og farer med forhastede slutninger og propaganda, men kanskje mindre enn mange visse andre. Viktig at hun og mange til får forståelse for hva hjelp virkelig og egentlig er. Og viktig at både barna og foreldrene er glade for den hjelpen de kan gies. Iøvrig interessant, nytt og beundringsverdig. Mangt og meget viktig som bør sies om alt dette, som ikke må ende i forhastede konsekvenser eller forhastede slutninger.

o

Jan-Kristian Janson

Tydelig at Jannike trenger hjelp. Her er vel bl.a. noe som heter taushetsplikt i forhold til offentlighetsloven. Når galt først har skjedd så finner jeg ingen forklaring på hvorfor hun og barnevernet har kommet fram til at det ikke er riktig å overta omsorgen i denne triste saken.

o

Jan-Kristian Janson

Ja, ja Kirsten – du har nå fått opp temperaturen. Men jeg tror det kan være lurt for flere parter at du sletter denne "veggen".

o

Jannike Willoch

Jeg tror ikke du kjenner igjen saken Jan-Kristian, det er ikke akkurat nå men for noen år siden. Og den er anonymisert. Denne saken er ikke helt uvanlig. Og det er jo hele tiden snakk om at barnevernet skjuler seg bak taushetsplikten. **Jeg ønsker å fortelle hva slags dilemmaer man faktisk står overfor – barnevern handler ikke om regntøy!**

Når det gjelder familieråd sier jeg takk for rådet, men denne familien har ikke noe slekt eller noen venner.

Men ok, jeg lar det stå litt til så sletter jeg det. Jeg er i hvert fall

glad for at noen har fått litt mer forståelse for hva slags dilemmaer man bakser med i barnevernet.

O

Marius Fynboe

denne psykologen burde umiddelbart gå i "skammekroken". Hun burde også skaffe seg hjelp og ikke opptre som hverken psykolog eller sakkyndig før hun viser en smule forståelse for omverdenen. At det er slik at disse "sakkyndige" ofte viser manglende bakkekontakt bekreftes med dette ytterligere! D

O

Marius Fynboe

har ikke slekt eller venner? Neste du sier så er de vel huleboere i sahara?

O

Jannike Willoch

Hva er det for noe Marius. Dette skjønner jeg ikke. Syns du jeg bør gå i skammekroken fordi jeg forsøker å vise hva slags dilemmaer man står oppi som sakkyndig. Kjenner du denne familien, eller hva er det for noe? Hva slags manglende forståelse for omverdenen er det jeg har? **Vi kan ta en annen sak da, en offesiell sak jeg er inne i:**

"Politiet trenger mer tid i etterforskningen av en overgrepssak der åtte naboer fra samme bygd i Nord-Østerdal er siktet for seksuelle overgrep mot flere barn."

http://www.facebook.com/l/ceee1;www.aftenbladet.no/innenriks/1238725/AAtte_siktet_for_overgrep_i_Nord-OEsterdal.html

De barna gråt også da de ble akuttplassert. Syns dere at barnevernet skulle latt dem få lov til å komme tilbake til mamma slik som de ville? "

Som om ikke dette var nok dukker det stidg opp saker med skandaløsd adferd fra jannicke Willock. Her er en der hun setter diagnose og beskriver hjernedefekter i løpet av noen minnutters samtale med en mor. Hvordn er det mulig?

Stopp statens overgrep mot familiene !

Marit Cecilie Eriksen er utdannet barnepleier, men hun får ikke lov å oppdra og beholde sin egen sønn, for det har Sørumsand barnevern bestemt.

Hun har to nydelige døtre på 20 og 21 år, og enhver som ser disse sammen med sin mor, har ingen tvil om at her hersker det et nært og fint forhold mellom begge døtrene og sin mor.

Disse 2 jentene ble flyttet fra sin mor og plassert henholdsvis i barnehjem og fosterhjem, noe de begge tenker tilbake på med sorg, men Marit klarte å vinne over barnevernet dengang og jentene kom tilbake.

08.11.2006 fikk hun en sønn og allerede før han ble født kom den første bekymringsmeldingen og siden har det gått slag i slag.

Det begynte som så mange andre tragiske historier som mange vil kjenne seg igjen i.

Helsesøsteren mente at mor og barn manglet blikk- kontakt og barnevernet ble "bekymret".

De skulle da reise på ferie i 14 dager og hadde returbillett.

En ansatt i passkontrollen syntes Marit oppførte seg **"påfallende"** fordi hun stod og lette etter billetten. Det ble ringt etter politiet og barnet ble fratatt henne og selv ble hun behandlet på en ytterst brutal måte av disse medhjelperne til barnevernet.

Barnevernet skaffet henne* Jannike Willoch* som sakkyndig psykolog og etter en telefonsamtale og en kort samtale på Willochs kontor fikk hun diagnosen **"Borderline" personlighetsforstyrrelse m/ limbisk dysregulering.**

Dette har retten i flere instanser svelget helt, ingen har reagert på diagnosen til tross for at en solid sakkyndig psykolog som Kjetil Mellingen har slaktet denne rapporten.

Mats Uldal har også uttalt seg , men barnevernet bryr seg ikke om slike "uvesentligheter", de foretrekker å bruke teoriene til Kari Killen som mener at omsorgssvikt varer i 4 generasjoner og hadde hun fått viljen sin hadde hvert 4 barn blitt fjernet fra sine biologiske foreldre.

Willoch skriver i sin rapport etter at hun har sett mor og sønn sammen i hjemlige atmosfærer , for Marit har fått lov å se sin sønn 4 ganger i året, at barnet vender blikket fra moren men at han blir meget lykkelig når han er hos sin beredskapsmor.

Beredskapsmoren skjønnte ikke hvorfor dette barnet ble flyttet og mente at han burde få returnere til sin familie så snart som mulig.

Denne uttalelsen gjorde sitt til at barnet ble flyttet til en fosterfamilie som er mere i tråd med barnevernets system.

En av grunnene til at barnet ble fjernet er at moren ville gi han ADHD og at han trengte forutsigbarhet og ro.

I dagens situasjon er fosterforeldrene så slitne av å ha han at de trenger ett beredskaphjem, slik at de kan komme seg ut alene, på ferie og finne på noe sammen uten barn, så dette barnet som trenger ro og forutsigbarhet, har ambulerende beredskaphjem, slik at han hver 14 dag må forholde seg til helt nye mennesker.

Moren er også anklaget for å ha påført sine døtre den samme diagnose som hun selv har, nemlig en dissosiativ lidelse som er uheldelig.

Døtrene fikk begge beskjed i retten av sakkyndig Willoch at hvis de noensinne fikk barn, ville disse nyfødte bli hentet på fødeavdelingen.

ER DETTE BARNEVERN ?

Kjære psykolog Jannike Willock, hva er limbisk dysregulering? Hvilken del av det limbiske system i hjernen er dysregulert? Foretok du noen hjernescanning av moren over telefon eller i løpet av noen minutter på ditt kontor?? Hvordan er det mulig å "se" dette ved en telefonsamtale og en kort samtale? Hvordan kan du på dette grunnlag "se" noen har borderline?

Dette er ren faglig svindel!

Her var det en uttalelse fra Mats Uldal om Jannikes faglige vurdering, men han ønsket ikke ha den på trykk, så den ble fjernet. Den finnes imidlertid her:

<http://www.facebook.com/groups/111905222248223/doc/127155907389821/>

Mats J Uldal

for 7 timer siden

Selv om jeg står inne for innholdet i mitt brev til myndighetene i saken om Marit Eriksen har jeg ikke gitt tillatelse til at dette skal spres til andre. Ønsker derfor at du sletter dette fra dine sider umiddelbart

MORGENBLADET

Utgis av Morgenbladet as / Etablert 1819 av boktrykker Niels Wulfsberg

Hva er da et menneskebarn?

Om de ugifte, enslige kvinnes rett til anonym sæd.

Av Jannike Beate Willoch, Psykolog

Publisert 29. januar 2010

Etter at Simen Sætre fortalte sin «Sæd story» i Morgenbladet 8. januar – utforskningen av hans litt triste dilemma om å gi sæd til en kvinne han aldri skulle møte – har Morgenbladet trykket flere leserbrev. Den 15. januar skrev Johanne Sundby ut fra de barnløse kvinnes perspektiv, de som ikke får behandling med sæd for sin ufrivillige barnløshet, fordi ingen vil gi den fra seg. Dette mener hun handler om de kvinnene som ikke fikk det til, de som kanskje også ble kastet ut i enslighet som henne selv, de kvinnene hun opplever blir møtt uten empati. For er det ikke nettopp de vellykkede med tidsklemme, dobbeltarbeid og barneselskap som ønsker å begrense og holde disse kvinnene utenfor ved hjelp av konvensjonens murer, kristelige normer og prestemoral?

Siden jeg selv lever i det vemodet det er å vite at livet også skal avsluttes uten egne barn, forsto jeg at i denne debatten, debatten der empatien og de sårede følelsers logikk teller mer enn det meste av vår tenkning, var

nettopp mitt personlige ståsted en mulighet til å vise noen andre perspektiver. For i min mangel kan jeg aldri beskyldes for å representere de vellykkede, og med min egen sorg vil ikke tidens krav til empati bli like nærgående.

Mitt engasjement i disse problemstillingene begynte da jeg hørte en debatt i Dagsnytt Atten den 3. desember. Her opplevde jeg noe som fremsto som et så sterkt brudd med hele vår kulturs måte å forstå seg selv og vårt menneskelige fellesskap på, at jeg hadde problemer med å fatte det jeg hørte. Gunn Karin Gjøl fra Arbeiderpartiet ga uttrykk for det dypt urettferdige i at ugifte, barnløse kvinner, som meg selv, kvinner uten mann og barn, skal være de eneste i vårt samfunn som er frarøvet retten til assistert befruktning.

Til tross for at min sympati umiddelbart landet hos opposenten fra Kristelig Folkeparti, Øyvind Håbrekke, var det likevel hans argumentasjon som var den merkeligste. For før han kunne begynne på sin argumentasjonsrekke om det ødeleggende i at samfunnet betrakter barn som en rettighet og et produkt, måtte han komme med en presisering. Før han i det hele tatt kunne diskutere, måtte han understreke at han hadde «stor respekt for voksne som ønsker unger. For dette er et instinkt!» Jeg antar at Øyvind Håbrekke var ubevisst at han nettopp ved disse ordene brøt med hele den kristne tradisjon og lære, utgangspunktet for hans eget parti. Og med brudd tenker jeg ikke på empatien han viser med de ensomme kvinnene. Nei, der følger han kjærlighetsbudet. Jeg tenker på empatiens begrunnelse, «at dette er et instinkt».

I 1992 kom den nye barnevernloven, der det ikke ble etterlatt noen tvil om at det grunnleggende prinsippet er at foreldre og barn hører sammen, utelukkende ved å være biologisk forbundet. Og ikke bare er den biologiske forbundetheten viktig, også de to kjønnene er viktig. Siden 1993 har Arbeiderpartiet hatt som målsetting å sikre at far er like viktig for spedbarnet som mor. Man har ment at barnet trenger både en mann og en kvinne, og at fars permisjonsrettigheter og -plikter derfor må sikres.

I lov om barn og foreldre har også det biologiske prinsipp fått en mer fremtredende rolle. Mens ekteskapet tidligere beskyttet farskapet, ble

det i 2003 mulig for en tredjemann å påberope seg å være faren, med de rettigheter og plikter det gir, når som helst i livsløpet. Genene anses som så viktig at en sosial institusjon som ekteskapet ikke lenger kan være et hinder mot å få stadfestet sitt farskap. Nå ble det genetiske opphavet gitt de tilhørende rettigheter og plikter.

På samme måte er en hvilken som helst tulling som har laget barn med en ukjent kvinne en julebordsnatt, i sin fulle rett til å trekke henne for retten. Der kan hans krav om samvær, foreldreansvar og delt omsorg for den saks skyld, bli hørt. I hele lovverket har sædens rolle fått en større og større plass, der bare relasjoner skapt av genenes overføring har hatt argumentativ verdi. Inntil ganske nylig.

For så, plutselig, i alt dette, kom den nye loven om ekteskap av 2008. Med et pennestrøk gikk sæden fra å ha *all* verdi til å ha *ingen*. «Far» har plutselig ingen forbindelse med «befruktet», han er omgjort til «far og medmor», der sæden kan doneres av samfunnet på linje med blodoverføring og annen medisinsk behandling. Dreiningen vi ser i lovverket er ikke en samlet forståelse av hvordan foreldreskap og slekt konstitueres, hva et barn er og på hvilken måte tilknytning oppstår. Det som nå er blitt lovverkets fundament, er den enkeltes ønske og begjær etter egne barn.

Behovet for å knytte seg til et barn kan ikke bare forstås som et biologisk instinkt, for den økte oppmerksomheten om barn er også et resultat av måten samfunnet er konstituert på. For i større og større grad er barn blitt det eneste faste punktet i tilværelsen, den eneste relasjonen som fortsatt består av livslange bånd og forpliktelser. For ifølge loven er barn og foreldre nå de eneste som ikke kan forlate hverandre når som helst, og med hvilken som helst begrunnelse. Barna er de eneste garantistene i våre liv, de eneste som ikke kan definere en annen relasjon enn den opprinnelig gitte.

«**Hva tenker de** potensielle sæddonorene om oss som står utenfor familien?» spør Johanne Sundby polemisk mot Simen Sætres artikkel i Morgenbladet, når de barnløse ikke bare er uten barn, som Sundby så smertelig viser oss, men også uten tilgang på de sosiale nettverkene som gis i foreldremøter, dugnader og strandferie med drinker til de voksne. Men kunne man ikke spørre like polemisk tilbake: «Hva tenker egentlig

den potensielle sædbestilleren?» Ja, hva tenker egentlig vi mennesker om hverandre?

Hva tenker den barnløse, ugifte kvinnen som ønsker at samfunnet skal legge til rette for at den anonyme skal være far til hennes barn? Hva tenker hun om den anonyme, og hva tenker hun om de mange andre barnløse mennene som kanskje også opplever seg som utenfor og ensomme? Hva tenker sædbestilleren selv om han som aldri klarte å tenne en kvinnes lyst til å bære hans barn? Og hva tenker hun om de hun selv vraket? Hva tenker vi alle om han som var for stygg, for dum, for kantet, for fattig og for syk til selv å bli valgt som far til et barn? Eller han som bare var så ensom at han ikke kunne vekke noens kjærlighet? Hvordan forstår vi ham, annet enn at han har en plikt til å være en del av fellesskapet, en plikt til å gi sitt bidrag til oppfostringen av samfunnets barn? For hans ensomhet er helt privat, mens hans forpliktelse er offentlig, i det å delta i forsørgelsen av den ensomme kvinnen som begjærer en anonym barnefar. Og hva kan man egentlig tenke at sædbestilleren tenker om sin forsørger og støtte, staten?

«**Kjærlighet er å la sin mangel være en del av en annens mangel**», sier en gammel fransk psykoanalytiker. I det kan kjærligheten oppstå, erkjennelsen av at vi alle er ufullkomne, at livene våre aldri går opp. For kanskje er ikke Johanne Sundbys mangel så vesensforskjellig som hun selv hevder, kanskje er det slik at det som binder oss sammen er mye større og går langt ut over foreldremøter og barneselskap. For hva er da et menneskebarn? Er det noe som er skapt av sin mors blod og hennes vilje, eller er det noe som finner sin subjektivitet i plassen mellom mor og far, der det vet at det begjæret som skapte det er noe annet enn barnet selv, i vissheten om å være en del av noe, men aldri kunne være dette? Den ugifte, barnløse kvinnen kan gjennom assistert befruktning få tilgang til et barn som bare er hennes, som kan være hennes alt. Men å være alt er også å være ingenting, i det ligger det farløse barnets skjebne og utfordring.

Mennene som har vokst opp uten fedre, de som kjemper med tomhetsfølelser og opplevelser av å være halve mennesker, de kjenner vi fra psykoterapiens lukkede rom. Slike savn, skapt av farens tomme plass, har mennesker hatt til alle tider. Men de som strever med opplevelser av selv å være et slags prosjekt eller menneskelig

eksperiment, dømt til alltid å være annerledes, de har bare så vidt begynt å vise seg. De som leter gjennom medisinstudentenes navnelister fra sitt eget fødselsår, i håp om å finne noe, et bilde, en gjenkjennelse, den de i sin egen barndom så uforklarlig savnet. Vi som treffer disse unge menneskene i terapeutisk sammenheng, vet at deres drifter og savn er av en annen art og mer komplisert å leve med enn det vanlige farssavnet.

For meg ligger den største fellen i troen på at et barn skal kunne fylle tomheten og ensomheten i et menneskeliv ved selv å være forbindelsen til verden, ved selv å være alt. Idet vi har en slik tro og overbevisning, er jeg redd vi skaper et samfunn der vi mister vår menneskelighet av syne.

Jannike Beate Willoch er psykolog.

<http://www.morgenbladet.no/apps/pbcs.dll/article?AID=%2F20100129%2FODEBATT%2F701299879%2F-1%2FDEBATT>

Eidsivating lagmannsrett – Kjennelse

Skjønnsmessig fastsettelse av salær. Salærforskriften § 7.

Saken gjaldt anke over tingrettens beslutning om ikke å tilkjenne noe salær i det hele til en psykolog som var rettsoppnevnt sakkyndig i en større straffesak som gjaldt seksuelle overgrep mot to søsken. Tingretten hadde ikke tilkjent noe salær fordi retten mente den ikke kunne nyttiggjøre seg noe av psykologens arbeid. Lagmannsretten fant ut fra en konkret vurdering at beslutning var åpenbart urimelig og fastsatte salæret skjønnsmessig til 100.000 kroner.

Avsagt: 26.04.2011 i sak LE-2011-42249

Saksgang: Nord-Østerdal tingrett TOST-2010-97092 – Eidsivating lagmannsrett LE-2011-42249. (11-042249ASK– ELAG/).

Parter: Psykolog Jannike Beate Willoch (Advokat Kristel Heyerdahl).

Dommere: Lagdommer Sverre Nyhus, Lagdommer Reidar Vigen, Lagdommer Fridtjof Mohr.

Saken gjelder anke over tingrettens salærfastsettelse for rettsoppnevnt sakkyndig.

Psykolog Jannike Willoch ble 29. juni 2010 oppnevnt av Nord-Østerdal tingrett som

sakkyndig i en større straffesak som gjaldt påståtte seksuelle overgrep over flere år mot to søsken. Mandatet var «å utrede om, og i så fall hvilke, helseskader» de to fornærmede på hhv. 16 og 13 år hadde fått som følge av påståtte overgrep. Tingretten satte frist for arbeidet til 31. august 2010. Den ble senere forlenget til 24. november 2010.

Tingretten mottok utredningen 29. november 2010. Utredningen er på 69 sider. Ved brev av 6. desember 2010 mottok tingretten 14 reviderte sider av rapporten, endret i det vesentlige pga. skrivefeil. Den 6. desember sendte også psykolog Willoch en faktura for arbeidet pålydende 200 250 kroner. Vedlagt fakturaen fulgte en timeliste som viste et samlet timeantall på 225 timer.

Etter en foreløpig gjennomgang av utredningen reagerte tingretten på omfanget av arbeidet og den tiden som var brukt. I en epost av 14. desember 2010 til psykolog Willoch, undertegnet av dommerfullmektigen, meddelte tingretten at den ville vente med å ta endelig stilling til salæret til Den rettsmedisinske kommisjon hadde vurdert utredningen. Tingretten utbetalte likevel 100 000 kroner a konto i påvente av en endelig vurdering av salæret.

Rapporten ble underkjent av Den rettsmedisinske kommisjon 28. desember 2010 med følgende begrunnelse:

Utformingen av den sakkyndige utredningen gjør at Den rettsmedisinske kommisjon ikke har mulighet til å kvalitetssikre den. Den mangler de fleste kvaliteter som kreves for en sakkyndig uttalelse/erklæring. Det er mangelfull anamnese av barna, henvisninger til sentrale dokument mangler, det stilles ledende spørsmål og erklæringen mangler tidvis den nøytralitet erklæringer for retten skal inneha.

Den rettsmedisinske kommisjon er av den oppfatning at barna i seg selv ikke er vurdert, men mer personene rundt dem. Den rettsmedisinske kommisjon oppfatter at den sakkyndige er for ensrettet i sin tilnærminger til vurderingene.

Saken er kompleks. Den rettsmedisinske kommisjon anbefaler at det oppnevnes to nye sakkyndige. Den ene bør være barne- og ungdomspsykiater og de andre psykologspesialist. En av de sakkyndige bør ha erfaring fra habiliteringstjeneste for barn og unge.

Den rettsmedisinske kommisjon anbefaler videre at de nye sakkyndige får fullt mandat som normalt brukes ved observasjon av fornærmede i straffesaker. Den rettsmedisinske kommisjon anbefaler at det utarbeides to erklæringer, en for hver av de fornærmede.

Konstituert sorenskriver Tom L. Urdahl tok samme dag muntlig kontakt med psykolog Jannike Willoch og opplyste at han vurderte å sette ned salæret, og at hun måtte regne med å få krav om tilbakebetaling av utbetalt akonto beløp.

Tingretten besluttet 5. januar 2011, med hjemmel i salærforskriften § 7, ikke å tilkjenne psykolog Willoch noe salær i det hele. I beslutningen er tre av de første avsnittene i uttalelsen fra Den rettsmedisinske kommisjon, referert ovenfor, tatt inn i avgjørelsen. I tillegg heter det blant annet i avgjørelsen:

Retten kan ikke nyttiggjøre seg noe av det arbeid som er foretatt av psykolog Willoch. Det synes åpenbart at psykologen har tatt på seg en oppgave som hun ikke hadde tilstrekkelig kompetanse til. Retten reagerer på at psykologen selv ikke har innsett dette og opprinnelig takket nei til forespørselen, eller i hvert fall raskt sagt fra seg oppdraget da omfanget ble kjent for henne.

Frist for å tilbakebetale akontoutbetalingen ble satt til 10. februar 2011.

Psykolog Jannike Willoch har i rett tid anket tingrettens beslutning. Sorenskriver Tom L. Urdahl har avgitt uttalelse til anken og senere prosesskrift.

Den ankende part har i hovedsak gjort gjeldende:

Saken er svært omfattende. Den gjelder omfattende seksuelle overgrep mot to søsken fra flere overgrepere, herunder fra mor og stefar, i perioden 2003 til 2007. Barna har tidligere vært utredet og mottatt tjenester fra flere instanser. Det har vært uenighet mellom ulike instanser om barnas diagnose. Det var på denne bakgrunn nødvendig med en bredt anlagt utredning for å besvare mandatet. Under arbeidet med rapporten ble det funnet sterke holdepunkter for at barna hadde

vært utsatt for overgrep over en mye lenger periode enn hva tiltalen omfattet.

Det ble funnet tre alternative årsaksforklaringer til barnas psykiske vanskeligheter. Det ble av den grunn redegjort bredt for de ulike diagnosene og særlig for utviklingen i synet på autismespekterforstyrrelser. Formålet med det var å gi et solid og forsvarlig grunnlag for å vurdere de bakenforliggende årsaker til barnas alvorlige skjevutvikling.

Det foreligger ingen veiledning for utarbeidelsen av sakkyndige utredninger av fornærmede, og saken skiller seg fra mange saker hvor man vurderer fornærmedes helseskader som følge av straffbare handlinger.

Utredningen er blitt omfattende, og den kunne vært strukturert på en bedre måte. Men det er uansett ikke grunnlag for å underkjenne rapporten ut fra den formen den har fått.

De barnevernfaglige utredningene baserer seg på omsorgskontekstens betydning. Omsorgskvaliteten i barnas liv kan ikke vurderes uten å forstå de enkelte familiemedlemmene og deres samspill. Det har derfor vært relevant å snakke med familiemedlemmene.

Det er ikke gitt mangelfulle anamneser i rapporten. Det er gitt en bred beskrivelse av barnas utvikling. Hvis kommisjonen mente anamnesen er mangelfull av metodiske årsaker, gir ikke kommisjonen knappe uttalelse grunnlag for å vite hva de sikter til.

Kommisjonen har uttalt at det mangler henvisninger til sentrale dokumenter, men uten at det er gitt eksempler på hvilke dokumenter det gjelder.

Rapporten utreder og vurderer årsakene til barnas symptomer. Vurderingene baserer seg blant annet på en grundig beskrivelse av barnas adferd og utvikling. Det er ikke stilt ledende spørsmål, og kommisjonens uttalelse om at erklæringen tidvis mangler nøytralitet, er ikke begrunnet. Uansett er den vanskelig å forstå.

Rapporten inneholder faglig solid funderte konklusjoner. Den er basert på en faglig godt begrunnet tilnærming som det er redegjort for i utredningen. Et stort material er gjennomgått, og det er innhentet opplysninger fra alle relevante instanser og personer som har stått barna nær.

Det burde vært oppnevnt to sakkyndige, men det er tingrettens ansvar. Retten er også ansvarlig for mandatet. Det nye mandatet som ble gitt, har en noe annen ordlyd enn det opprinnelige mandatet, men utredningen gir også svar på det nye mandatet.

Rapporten kan ikke ha vært verdiløs for tingretten siden de nye sakkyndige har fått utlevert utredningen og benyttet den. Den er også brukt både av bistandsadvokatene og politiet, som har gitt uttrykk for at de har hatt godt nytte av utredningen.

Tingretten har lagt en generell uriktig lovforståelse av salærforskriften § 7 til grunn når den setter salæret til null. Forskriften gir kun hjemmel for å «sette ned» salæret. Videre er beslutningen begrunnet med at Den rettsmedisinske kommisjon ikke godkjente rapporten, og ikke med at det har gått for mye tid til arbeidet med rapporten. Det anføres at salærforskriften ikke gir rettslig grunnlag for en slik salærfastsettelse da dette i realiteten vil gi den sakkyndige et objektivt resultatansvar. Arbeidet er utført på en faglig forsvarlig måte, og i samsvar med alminnelige anerkjente metoder for barnefaglige utredninger.

Tingretten synes å ha lagt en kontraktsrettslige tilnærming til grunn siden den har uttalt at den ikke kan nyttiggjøre seg noe av det arbeidet som er utført, og at utredningen er verdiløs for retten. Det er imidlertid ikke det rettslige relevante vurderingstemaet.

Tingrettens salærfastsettelse er ellers åpenbart urimelig da en nedsettelse av salæret i sin helhet gjør at hun må bære den fulle økonomiske risikoen for Den rettsmedisinske kommisjons bedømmelse. Tingrettens avgjørelse er også uforsvarlig da det ikke på en tilfredsstillende måte ble gitt anledning til å uttale seg.

Den ankende part har nedlag slik påstand:

1. Psykolog Jannike Willochs salær i sak 10–097092ENE-NOST for Nord-Østerdal tingrett fastsettes til kr 200 250.
2. Psykolog Jannike Willoch tilkjennes omkostninger i forbindelse med ankesaken fra det offentlige med kr 41 160.

Konstituert sorenskriver Tom L. Urdahl har vedrørende anken bemerket at psykolog Willoch i

telefonsamtale ble spurt om hun ønsket frist for å komme med uttalelse, noe hun ikke ønsket. Retten har heller aldri spurt de nye sakkyndige om de ønsket å benytte psykolog Willochs rapport i sitt arbeid.

Lagmannsrettens vurdering:

En rettsoppnevnt sakkyndig har etter straffeprosessloven § 138 tredje ledd rett til godtgjørelse etter § 10 i lov om vidners og sakkyndiges godtgjørelse av 21. juli 1916 nr. 2. I bestemmelsen heter det at retten fastsetter salæret for hver enkelt sak etter nærmere regler som Kongen gir. Slike regler er gitt i Forskrift om salær fra det offentlige til advokater m.v. av 1. februar 1999 med senere endringer. I salærforskriften § 7 heter det at «Finner den salærfastsettende myndighet at det er benyttet lengre tid enn hva som er rimelig og nødvendig, skal salæret settes ned».

Ved anke over salærfastsettelse kommer tvistelovens regler til anvendelse, jf. salærforskriften § 13 første ledd jf. rettshjelpsloven § 27 annet ledd. Etter tvisteloven § 29–3 tredje ledd er lagmannsrettens kompetanse begrenset ved anke over beslutninger av tingretten. Det innebærer at lagmannsretten i en sak som denne bare kan prøve om tingretten har lagt en generell uriktig lovforståelse til grunn eller om avgjørelsen må anses åpenbart uforsvarlig eller urimelig.

Den ankende part har gjort gjeldende at tingretten har foretatt feil rettsanvendelse når den har satt salæret til null. Videre er det anført at en slik salærfastsettelse uansett er «åpenbart urimelig» eller «uforsvarlig».

Rettsanvendelsen.

Den ankende part anfører for det første at salærforskriften § 7 ikke gir hjemmel for å sette ned salæret i sin helhet.

Når salæret kan settes ned, og det ikke er fastsatt noen nedre begrensning, må ordlyden i bestemmelsen forstås slik at salæret også kan settes til null. Noe annet ville ikke gi mening. For eksempel ville det i denne saken ikke gi mening om salæret kunne settes ned til kun et par tusen kroner, men ikke helt falle bort. Formålet med bestemmelsen, å hindre at det offentlige betaler for arbeid som ikke er «rimelig og nødvendig», taler også for at det ikke gjelder noen nedre begrensning.

Det er også lagt til grunn i rettspraksis, jf. LA–2010–32068, LB–2010–42475, LB–2010–11309 og LB–2009–182426. I Borgartings lagmannsretts kjennelse av 22. mars 2010, LB–2010–42475, uttaler lagmannsretten at den «finner det klart at en avgjørelse om å nekte en salær oppgave i sin helhet er en avgjørelse som kan treffes etter denne bestemmelsen».

Den ankende part har anført at tingrettens begrunnelse ikke er rettslig holdbar. Det er vist til at tingretten ikke har begrunnet sin beslutning med at arbeidet ikke var faglig forsvarlig, men med at rapporten ble underkjent av Den rettsmedisinske kommisjon.

Lagmannsretten kan ikke se at tingrettens begrunnelse ikke er rettslig holdbar. Reelt sett har tingretten begrunnet sin avgjørelse med at tingretten ikke har kunnet nyttiggjøre seg arbeidet siden det ikke er faglig forsvarlig utført. I den forbindelse er det vist til kommisjonens uttalelse. Det er imidlertid ingen tvil om at salær kan settes ned, ikke bare fordi det er brukt for lang tid på arbeidet, men også fordi kvaliteten på arbeidet er dårlig. Det vises her til departementets kommentarer til salærforskriften § 7, under punkt 7.1 Generelt, der det fremgår at «Det er en forutsetning for godtgjøring etter forskriften at arbeidet er utført på en faglig forsvarlig måte».

Det er etter dette klart at tingrettens beslutning ikke bygger på en uriktig generell lovforståelse.

Åpenbart urimelig eller uforsvarlig.

Lagmannsretten må etter dette ta standpunkt til om tingrettens beslutning om ikke å tilkjenne noe salær overhodet er åpenbart urimelig eller uforsvarlig.

Tingretten har lagt til grunn at det sakkyndige arbeidet var verdiløst for retten, siden det måtte oppnevnes nye sakkyndige. Tingretten har gitt en begrunnelse for det med relevante momenter og med en særlig henvisning til Den rettsmedisinske kommisjons uttalelse om at kommisjonen ikke hadde mulighet til å kvalitetssikre utredningen. I tillegg har tingretten ved brev av 4. mars 2011

også vist til at den ved salærfastsettelsen også la vekt på at psykolog Willoch hadde omtalt saken og sitt oppdrag på sosiale medier, facebook, men at det av hensyn til henne ikke ble tatt med i den skriftlige begrunnelsen.

Lagmannsretten legger til grunn at kvaliteten på det sakkyndige arbeidet er et sentralt moment i vurderingen av om et salær er rimelig og nødvendig, og at et sakkyndig arbeid kan være så dårlig at det ikke er grunnlag for å utbetale noe salær overhodet. Men det at et arbeid ikke holder faglige mål, kan ikke automatisk føre til at salær ikke tilkjennes i det hele tatt. Hvorvidt det ikke skal utbetales noe salær overhodet, vil først og fremst måtte bero på en konkret bred skjønnsmessig vurdering hvor den faglige vurderingen av arbeidet vil stå helt sentralt, men hvor også andre momenter vil være relevante; eksempelvis prosessen rundt oppnevningen, mandatet, arbeidets vanskelighetsgrad og om arbeidet, tross manglende kvalitet, direkte eller indirekte har vært til nytte i saken. I den helhetsvurdering retten må foreta, er det også et moment at det er domstolen som oppnevner sakkyndige, og at den som blir oppnevnt, plikter å påta seg vervet, jf. straffeprosessloven § 138.

Lagmannsretten er enig med tingretten i at arbeidet er mangelfullt og viser til den begrunnelse tingretten har gitt. I den sammenheng er det selvfølgelig et relevant og helt sentralt moment at Den rettsmedisinske kommisjonen ikke godkjente utredningen. Lagmannsretten finner det imidlertid ikke riktig å karakterisere utredningen som verdiløs i den betydningen at arbeidet ikke inneholder noe som helst av verdi og ikke kunne brukes til noe. Selv om utredningen inneholder åpenbare svakheter, mener lagmannsretten utredningen inneholder både faktiske og faglige opplysninger med relevans for saken. Det er også opplyst at de nyoppnevnte sakkyndige hadde nytte av utredningen. Det skal også politiet og bistandsadvokatene ha hatt.

Lagmannsretten legger til grunn at det i praksis er meget sjeldent at et oppdrag som sakkyndig overhodet ikke blir honorert, selv om det er formell hjemmel for det. Særlig gjelder det i en så omfattende og vanskelig sak som denne, hvor det er lagt ned et betydelig arbeid med ikke ubetydelige kostnader, og hvor omfanget av arbeidet rent faktisk ikke er bestridt. Sakens kompleksitet, særlig mht. til barnas tidligere utredninger og de seksuelle overgrep de i hht. tiltalen har vært utsatt for over lang tid, tilsier et omfattende og krevende sakkyndighetsarbeid.

Kompleksiteten i det sakkyndige arbeidet understrekes ved at kommisjonen, etter å ha vurdert psykolog Willochs utredning, anbefalte at det ble oppnevnt *to* sakkyndige med ulik formell utdanning og praksis og med ett nytt mandat. Tingretten fulgte opp denne anbefalingen. Det viser svakheter ved den første oppnevningen, noe psykolog Willoch ikke kan ha ansvaret for.

Saksdokumentene viser at det opprinnelig ble oppnevnt en annen psykolog som sakkyndig, men at han av kapasitetsproblemer trakk seg få dager etter oppnevningen. Av fremlagt kopi av epost av 18. juni 2010 fra statsadvokaten til tingretten synes det å fremgå at det var statsadvokaten som foreslo for tingretten å oppnevne Jannike Willoch som sakkyndig. Forslaget ble fremsatt etter at statsadvokaten hadde fått anbefalt henne som sakkyndig fra lederen for psykiatrisk gruppe i Den rettsmedisinske kommisjon. I den samme eposten fra statsadvokaten til tingretten om dette er imidlertid Jannike Willoch omtalt som overlege og som ansatt ved barne- og ungdomspsykiatrisk avdeling på Ullevål sykehus. Det kan tyde på at tingrettens henvendelse til psykolog Willoch med forespørsel om oppdraget, skjedde på et noe uklart faktisk grunnlag.

Det foreligger for øvrig ingen opplysninger i saken som tyder på at psykolog Willoch selv har tatt noe som helst initiativ for å få oppdraget.

Lagmannsretten legger til grunn, bl.a. ut fra tingrettens første reaksjon på salærkravet, at det er tvilsomt om den sakkyndige ikke ville fått tilkjent noe salær i det hele dersom ikke reglene hadde vært slik at utredningen skulle forelegges Den rettsmedisinske kommisjon. Det kan ha ført til at psykolog Willoch pga. behandlingen i kommisjonen, har fått det fulle økonomiske ansvar for kommisjonens vurdering.

Psykolog Willoch hadde da kommisjonens uttalelse forelå, allerede fått utbetalt 100 000 kroner. Det er lite trolig at hun på dette tidspunkt tenkte seg at denne delen av salæret ville bli krevd tilbakebetalt i tillegg til at det resterende bortfalt. Det var tingretten selv som besluttet å

ubetale en del av salæret på forhånd, og på dette tidspunkt var det åpent om kommisjon ville underkjenne rapporten eller ikke.

Lagmannsretten finner ikke det forhold at psykolog Willoch hadde omtalt saken og oppdraget på facebook er et selvstendig relevant argument ved salærfastsettelsen. Det understreker heller den manglende faglige kvaliteten på arbeidet, men kan ikke brukes som en form for økonomisk straff for den kritikkverdige handlingen.

Lagmannsretten finner etter dette, under henvisning til ovenstående, at det vil være åpenbart urimelig ikke å tilkjenne psykolog Willoch noe salær i det hele. Det er særlig lagt vekt på at hun ble forespurt om oppdraget, og antagelig på et noe uriktig grunnlag, og at hun i utgangspunktet hadde plikt til å ta på seg et slikt oppdrag. Oppdraget har vært svært omfattende og vanskelig, og det er ingen tvil om at hun har arbeidet mye med det og også pådratt seg ikke utgifter til reise o.l. Da nye sakkyndige ble oppnevnt, ble det oppnevnt to personer med forskjellig bakgrunn, og mandatet ble noe endret. De nye sakkyndige, bistandsadvokatene og politiet har også hatt en viss nytte av utredningen. Dersom psykolog Willoch under arbeidet selv hadde kommet til at hun ikke burde gjennomføre oppdraget, ville hun også etter lagmannsrettens syn i utgangspunktet hatt krav på salær for allerede utført arbeid.

Lagmannsretten finner imidlertid under henvisning til den faglige kvaliteten på arbeidet at det er grunn til å sette ned salæret og har skjønsmessig fastsatt det lik det utbetalte akonto beløp på 100 000 kroner.

Anken har etter dette delvis ført frem.

Etter forvaltningsloven § 36, jf. salærinstruksen § 13, jf. rettshjelplovens § 27 femte ledd skal kravet på sakskostnader avgjøres etter tvistelovens regler. Etter tvisteloven § 20–3 kan en part, som har fått medhold av betydning, slik psykolog Willoch har, tilkjennes sakskostnader hvis tungtveiende grunner tilsier det.

Lagmannsretten finner at det i denne saken forligger slike grunner og at det er rimelig at hun tilkjennes fulle sakskostnader. Det vises her særlig til at anken har ført frem med et betydelig beløp, at staten er å anse som motpart og at hun har vunnet frem på det vanskeligste punktet i avgjørelsen, nemlig om hun overhodet skulle tilkjennes noe salær.

Det er fremlagt krav på salær på 28 800 kroner som med tillegg av merverdiavgift på 7 200 kroner, blir 36 000 kroner. I tillegg kommer krav om dekning av rettsgebyr med 5 160 kroner, dvs et samlet omkostningskrav på 41 160 kroner.

Etter tvisteloven § 20–5 fjerde ledd skal det i saker som avgjøres uten muntlig forhandling, ikke erstattes salærutgifter med mer enn 15 000 kroner med mindre det er inngitt kostnadsoppgave som tilfredsstiller bestemmelsens tredje ledd. Det er det ikke gjort.

Salær tilkjennes etter dette med 15 000 kroner som med tillegg av merverdiavgift blir 18 750 kroner. I tillegg kommer utgifter til rettsgebyr med 5 160 kroner, dvs. et samlet sakskostnadsbeløp på 23 910 kroner.

Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING

1. *Psykolog Jannike Willochs salær i sak 10–097092ENE-NOST for Nord-Østerdal tingrett fastsettes til 100.00 – hundretusen – kroner.*
2. *I sakskostnader for lagmannsretten betaler det offentlige til psykolog Jannike Willoch 23 910 – tjuetretusenihundreogti – kroner innen 2 – to – uker etter forkynnelsen av denne kjennelsen.*